

INFORME DE LA COMUNICACIÓ A CATALUNYA 2005-2006

Capítol 12

La llengua

Bernat López

Unitat de Comunicació Audiovisual, Publicitat i Periodisme
(Universitat Rovira i Virgili)

La presència de la llengua catalana als mitjans de comunicació el bienni 2005-2006 s'ha estabilitzat a l'alça, però amb increments modestos, amb gran protagonisme a la ràdio i a Internet, els mitjans més normalitzats. Per contra, la penetració de la llengua catalana s'ha estancat a la premsa de pagament en un de cada cinc diaris venuts, i es troba en una situació més precària entre els gratuïts. El català ha perdut pes al cinema, on l'oferta i el consum encara són marginals, i a la televisió, amb la posada en marxa de nous operadors.

**Per subsectors
s'observa un
empitjorament de la
situació de la
presència del català a
la televisió i el
cinema, una millora a
la ràdio i a Internet i
un estancament a la
premsa de pagament**

**Pel que fa a la difusió
de premsa diària en
català i en castellà la
quota d'exemplars
editats íntegrament
en català es manté al
voltant del 20%**

1. Introducció

Un dels indicadors més utilitzats a l'hora de valorar el grau de normalització lingüística de la llengua catalana (o bé de la posició relativa del castellà i del català a la nostra societat) és la seva presència als mitjans de comunicació que es difonen al nostre país. No obstant això, l'obtenció de dades fiables i significatives sobre aquesta qüestió, i en sèries temporals prou llargues, no és una tasca fàcil. L'objectiu del capítol present és recollir, organitzar, exposar i interpretar totes les que estan a l'abast, proporcionades sobretot per organismes de mesurament d'oferta i de demanda o consum mediàtic (Oficina de Justificació de la Difusió, Estudi General de Mitjans, TNS Audiència de Medios) o per les institucions públiques (Departament de Cultura, Secretaria de Política Lingüística), amb una atenció especial per l'evolució de la situació durant el bienni 2005-2006, si bé en alguns casos les dades disponibles en el moment de tancar el text només arribaven fins a 2005.

Com és ben sabut, hi ha més disponibilitat de xifres, i de més qualitat o fiabilitat, per a l'oferta i el consum mediàtics a escala nacional, mentre que cada cop n'hi ha menys a mesura que ens aproximem als nivells *meso* i *micro* (mitjans comarcals i locals). Però com que en la *dieta mediàtica* dels ciutadans catalans predominen clarament els productes del primer nivell el panorama que presenten en conjunt aquestes dades es pot considerar prou significatiu com per assajar un diagnòstic de la presència del català als mitjans i de la seva evolució recent. De manera molt sintètica, aquest diagnòstic ens parla d'una situació d'estabilització lleugerament a l'alça de la presència del català en el conjunt del macrosector, mentre que per subsectors s'observa un empitjorament de la situació a la televisió i el cinema, una millora a la ràdio i a Internet (que són els mitjans on la presència del català està més normalitzada) i un estancament a la premsa de pagament.

2. Premsa

2.1. Premsa diària

En l'àmbit de la premsa diària de pagament es pot analitzar la presència de la llengua catalana en conjunt i per subsectors: el de la premsa d'informació general (dins de la qual es pot distingir, alhora, entre la d'àmbit nacional i estatal, i la premsa local i comarcal) i el de la premsa especialitzada. Pel que fa a l'evolució de la difusió de premsa diària en català i en castellà, globalment s'observa que la situació el 2006 gairebé no ha variat amb relació a 1998: la quota d'exemplars editats íntegrament en català es manté al voltant del 20% (19,7% el 2006). Entremig s'ha produït una lleugera corba, descendent fins al 2002 i ascendent a partir de llavors, fins que el 2006 s'ha situat, no obstant això, una mica per sota de les dades de 1998 (20,1%). Durant el bienni 2005-2006 s'ha mantingut aquesta tendència lleument creixent.

Pel que fa a la premsa diària d'informació general, la quota del català se situa el 2006 en un 26,2%, gairebé idèntica a la de 1998, amb la mateixa inflexió entremig que s'observa per al conjunt de diaris i, per tant, amb la mateixa i subtil evolució positiva en el bienni 2005-2006. Aquest percentatge superior del català en la premsa d'informació general amb relació al conjunt del sector s'explica perquè tota la premsa especialitzada (en esports i en economia) és en castellà, excepte el diari *El 9 Esportiu de Catalunya*, que no comp-

tabilitzem en aquest estudi perquè es difon majoritàriament encartat amb la premsa comarcal i no està sotmès al control de l'Oficina de Justificació de la Difusió (OJD). Si ens fixem només en els diaris locals i comarcals, la quota del català és molt superior, d'un 57,3% de tots els exemplars difosos el 2006 (si ens limitem a la premsa d'informació general d'abast nacional i estatal difosa a Catalunya aquesta quota se situa en un 20,5%). En aquest terreny s'observa un increment moderat però sostingut d'aquest percentatge des de 1998, tot i que el període 2005-2006 sembla haver-se estancat. No obstant això, aquest sector representa tan sols un 11,7% del total de diaris de pagament difosos a Catalunya el 2006.

Si ens fixem només en els diaris locals i comarcals, la quota del català és d'un 57,3% de tots els exemplars difosos el 2006

Taula 1. Difusió de premsa diària de pagament a Catalunya per llengua (1998-2006)

	Premsa diària d'informació general d'abast nacional o estatal		Premsa diària d'informació general d'abast local i comarcal		Total premsa diària d'informació general		Premsa diària especialitzada	Total premsa diària de pagament (informació general + especialitzada)	
	català	castellà	català	castellà	català	castellà	castellà	català	castellà
1998	114.064	403.350	43.855	38.690	157.919	442.040	186.371	157.919	628.411
%	22,0	78,0	53,6	46,4	26,3	73,7	100	20,1	79,9
1999	106.645	391.325	46.180	38.165	152.825	429.490	180.532	152.825	610.022
%	21,4	78,6	54,8	45,2	26,2	73,8	100	20	80
2000	100.450	381.542	46.920	39.031	147.370	420.555	186.641	147.370	607.196
%	20,8	79,2	54,6	45,4	25,9	74,1	100	19,5	80,5
2001	94.400	379.908	48.037	38.404	142.437	418.312	183.266	142.437	601.578
%	19,9	80,1	55,6	44,4	25,4	74,6	100	19,1	80,9
2002	93.690	383.779	47.023	37.220	140.713	420.999	176.735	140.713	597.734
%	19,6	80,4	55,8	44,2	25,1	74,9	100	19,0	81,0
2003	94.340	374.065	49.377	38.560	143.717	412.625	182.560	143.717	595.185
%	20,1	79,9	56,2	43,8	25,8	74,2	100	19,5	80,5
2004	92.615	379.067	50.726	37.756	143.341	416.823	178.797	143.341	595.620
%	19,6	80,4	57,3	42,7	25,6	74,4	100	19,4	80,6
2005	95.820	375.519	48.715	36.491	144.535	412.010	180.094	144.535	592.104
%	20,3	79,7	57,2	42,8	26,0	74,0	100	19,6	80,4
2006^A	93.767	364.038	48.420	36.152	142.187	400.190	180.727	142.187	580.917
%	20,5	79,5	57,3	42,7	26,2	73,8	100	19,7	80,3

(A) De juliol de 2005 a juny de 2006.

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'OJD.

Així doncs, es pot afirmar que el 2006, pel que fa a difusió, la llengua catalana té una presència clarament minoritària en l'important sector de la premsa diària, nul·la en el cas de l'especialitzada i una mica superior en la d'informació general, sobretot per efecte de la quota majoritària del català en el subsector dels diaris locals i comarcals¹. Aquestes dades caldria matisar-les atenent al fet que bona part de la premsa que s'edita en castellà a Catalunya publica una part

(1) Per bé que minoritària, aquesta quota del català en la premsa diària difosa a Catalunya el 2006 és molt superior a la de 1995, que se situava en un 9,5%, segons dades de Corbella (2006). El salt es va donar sobretot arran de la posada en marxa de les edicions en català dels diaris *El Periódico de Catalunya* i *Segre*; des de llavors la quota del català s'ha mantingut relativament estable al voltant de l'esmentat 20%.

Taula 2. Difusió de premsa diària d'informació general editada a Catalunya en català (1998-2006)

Difusió a Catalunya											
Capçalera	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ^A	Var. 1998-2006	% Var.
<i>El Periódico de Catalunya</i> ^B	81.364	75.999	70.690	64.834	66.337	67.067	66.655	69.556	66.273	-15.091	-18,5
<i>Avui</i>	32.700	30.646	29.709	29.565	27.353	27.273	25.960	26.264	27.494	-5.206	-15,9
<i>El Punt</i>	21.700	22.909	22.999	22.988	22.608	23.843	27.642	25.839	25.477	3.777	17,4
<i>Regió 7</i>	9.017	9.205	9.212	8.928	8.488	8.728	8.458	8.392	8.435	-582	-6,5
<i>Diari de Girona</i>	6.075	6.589	6.864	7.834	7.705	8.105	8.151	7.899	7.937	1.862	30,7
<i>Segre</i> ^B	4.947	5.248	5.557	5.813	5.519	6.308	6.475	6.585	6.571	1.624	32,8
<i>El 9 Punt</i> ^C	2.116	2.229	2.288	2.474	2.703	2.393	-	-	-	-	-
Total local i comarcal	43.855	46.180	46.920	48.037	47.023	49.377	50.726	48.715	48.420	4.565	10,4
Total	157.919	152.825	147.319	142.436	140.713	143.717	143.341	144.535	142.187	-15.732	-10,0

Difusió total											
Capçalera	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ^A	Var. 1998-2006	% Var.
<i>El Periódico de Catalunya</i> ^B	83.416	77.773	72.310	66.435	68.332	69.356	70.460	73.418	69.813	-13.603	-16,3
<i>Avui</i>	34.027	31.840	30.774	30.628	28.363	28.368	26.983	27.234	28.503	-5.524	-16,2
<i>El Punt</i>	21.724	22.960	23.131	28.083	22.608	23.843	27.642	25.839	25.477	3.753	17,3
<i>Regió 7</i>	9.070	9.252	9.261	9.005	8.556	8.922	8.658	8.539	8.545	-525	-5,8
<i>Diari de Girona</i>	6.163	6.675	6.934	7.915	7.775	8.161	8.151	7.962	7.991	1.828	29,7
<i>Segre</i> ^B	5.016	5.359	5.706	5.847	5.866	6.365	6.519	6.622	6.609	1.593	31,8
<i>El 9 Punt</i> ^C	2.116	2.229	2.288	2.474	2.703	2.393	-	-	-	-	-
Total local i comarcal	44.089	46.475	47.320	48.324	47.508	49.684	50.970	48.962	48.622	4.533	10,3
Total	161.532	156.088	150.404	145.387	144.203	147.408	148.413	149.614	146.938	-14.594	-9,0

(A) Difusió de juliol de 2005 a juny de 2006.

(B) Edició en català.

(C) Dades de 1998 sota la denominació *El 9 Nou* (Vallès Occidental).

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'OJD.

Taula 3. Difusió de premsa diària d'informació general editada a Catalunya en castellà totalment o majoritàriament (1998-2006)

Difusió a Catalunya											
Capçalera	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ^A	Var. 1998-2006	% Var.
<i>La Vanguardia</i>	199.024	192.039	179.943	185.583	189.957	183.688	180.685	184.057	181.230	-17.794	-8,9
<i>El Periódico de Catalunya</i> ^B	120.952	113.785	105.896	95.007	93.268	95.490	94.847	90.192	85.870	-35.082	-29,0
<i>El País</i> ^C	56.206	54.656	57.099	56.405	55.955	55.121	58.658	55.831	52.847	-3.359	-6,0
<i>El Mundo del siglo XXI</i> ^C	17.647	17.155	18.034	18.052	18.781	14.440	18.078	19.321	19.878	2.231	12,6
<i>ABC</i> ^C	9.521	9.825	11.830	10.945	11.080	10.271	11.673	11.059	9.453	-68	-0,7
<i>La Razón</i> ^D	-	2.315	8.631	13.850	14.738	15.055	15.126	15.059	14.760	-	-
<i>Diari de Tarragona</i>	13.523	13.709	14.069	14.251	14.447	14.920	14.931	13.996	13.994	471	3,5
<i>Segre</i> ^B	7.874	7.761	7.770	7.366	6.713	7.145	6.855	6.710	6.616	-1.258	-16,0
<i>Diari de Sabadell</i>	6.223	6.087	6.151	5.920	5.815	5.651	5.466	5.354	5.159	-1.064	-17,1
<i>Diari de Terrassa</i>	5.263	5.324	5.435	5.449	5.323	5.582	5.498	5.548	5.489	226	4,3
<i>La Mañana</i>	5.807	5.209	5.606	5.418	4.922	5.262	5.006	4.883	4.894	-913	-15,7
Total local i comarcal	38.690	38.090	39.031	38.404	37.220	38.560	37.756	36.491	36.152	-2.538	-6,6
Total	442.040	427.865	420.464	418.246	420.999	412.625	416.823	412.010	400.190	-41.850	-9,5

Difusió total											
Capçalera	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ^A	Var. 1998-2006	% Var.
<i>La Vanguardia</i>	212.202	205.126	191.673	198.337	202.794	205.330	203.703	208.139	207.571	-4.631	-2,2
<i>El Periódico de Catalunya</i> ^B	124.654	117.147	111.941	100.155	98.618	101.155	100.730	96.783	92.888	-31.766	-25,5
<i>El País</i> ^C	62.702	60.594	63.345	62.436	62.207	61.830	65.824	62.577	59.533	-3.169	-5,1
<i>El Mundo del siglo XXI</i> ^C	17.647	17.155	18.034	18.052	18.781	14.486	18.125	19.367	19.926	2.279	12,9
<i>ABC</i> ^C	9.521	9.825	11.830	10.945	11.080	10.271	11.673	11.059	9.453	-68	-0,7
<i>La Razón</i> ^D	-	2.315	8.631	13.850	14.738	15.055	15.126	15.059	14.760	-	-
<i>Diari de Tarragona</i>	13.653	13.838	14.170	14.350	14.546	15.031	15.030	14.096	14.096	443	3,2
<i>Segre</i> ^B	8.290	8.168	7.816	7.402	7.225	7.209	7.037	6.888	6.803	-1.487	-17,9
<i>Diari de Sabadell</i>	6.256	6.123	6.189	5.955	5.851	5.685	5.466	5.354	5.159	-1.097	-17,5
<i>Diari de Terrassa</i>	5.304	5.362	5.472	5.496	5.353	5.611	5.517	5.576	5.517	213	4,0
<i>La Mañana</i>	6.143	5.681	6.221	5.967	5.754	5.732	5.677	5.574	5.566	-577	-9,4
Total local i comarcal	39.646	39.172	39.868	39.170	38.729	39.268	38.727	37.488	37.141	-2.505	-6,3
Total	466.372	451.334	445.322	442.945	446.947	447.395	453.908	450.472	441.272	-25.100	-5,4

(A) Difusió de juliol de 2005 a juny de 2006.

(B) Edició en castellà.

(C) Edició de Catalunya d'aquestes publicacions estatals.

(D) Difusió a Catalunya de l'edició estatal.

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'OJD

**Gran part dels diaris
gratuïts estan escrits
majoritàriament en
castellà però inclouen
contingut redaccional
en català en
proporcions variables**

**El 2006 un 89,9% dels
exemplars de premsa
gratuïta difosos són
en castellà i només un
10,1% en català,
aquests darrers
íntegrament a
comarques**

minoritària dels seus continguts en català; però aquesta presència de la llengua és impossible de comptabilitzar sense una laboriosa recerca *ad hoc*. Les dades de l'Oficina de Justificació de la Difusió, úniques de caràcter sistemàtic disponibles, només permeten sumar exemplars unitaris.

Però l'anàlisi de la situació de la llengua a la premsa diària no pot limitar-se a la de pagament, donada la gran rellevància assolida últimament per la de difusió gratuïta, una de les grans novetats comunicatives de principis del segle XXI: el 2006, la premsa gratuïta distribueix a Catalunya un 45% més d'exemplars que la de pagament, i supera la barrera del milió d'exemplars. En aquest àmbit, la quantificació de la presència del català es complica novament pel fet que gran part dels diaris gratuïts estan escrits majoritàriament en castellà però inclouen contingut redaccional en català en proporcions variables. L'excepció són els gratuïts *Més*, del Grup 100%, distribuïts en edicions separades per diverses ciutats catalanes i Andorra; el rotatiu *Aquí*, que es difon al Camp de Tarragona des de mitjans de 2006; el diari *Bondia* de Lleida, i l'edició de Lleida de l'*ADN*. En tots quatre casos la llengua utilitzada és només el català.

Així, atenent al mateix criteri utilitzat per calcular l'ús de la llengua en la premsa de pagament (agrupar en una mateixa categoria la que s'edita en castellà, ja sigui íntegrament o majoritàriament), el 2006 un 89,9% dels exemplars de premsa gratuïta difosos són en castellà i només un 10,1% en català, aquests darrers íntegrament a comarques. Aquestes xifres presenten un panorama força negatiu de l'ús de la llengua catalana en la premsa diària gratuïta i, en qualsevol cas, pitjor que el que ofereix la premsa de pagament. La nota positiva és que aquest profund desequilibri sembla que tendeix a corregir-se tímidament a favor del català, almenys si atenem a l'evolució experimentada pel sector entre 2005 i 2006².

Les dades disponibles sobre l'audiència de la premsa diària (nombre de lectors per exemplar difós), per bé que no ofereixen un retrat exhaustiu del sector, ratifiquen en termes generals els resultats de l'anàlisi de la difusió, tot i que presenten un panorama lleugerament més favorable per al català. Així, segons dades de l'Estudi General de Mitjans, el 2006 consumien premsa en català un 23,8% dels lectors³ de diaris d'informació general d'àmbit nacional i estatal; un 64,4% dels lectors de diaris locals i comarcals; un 31,7% de lectors del conjunt de premsa d'informació general, i un 22,8% de lectors del conjunt de la premsa diària de pagament. Si s'hi inclouen els lectors de la premsa gratuïta resulta que només un 15% llegeixen premsa diària de qualsevol tipus en català, per un 85% en castellà⁴ (vegeu la taula 6).

2.2. Premsa d'altra periodicitat

Si enfoquem la mirada en l'important sector dels setmanaris i bisetmanaris de pagament i d'àmbit local i comarcal, la proporció castellà-català s'inverteix radicalment. De fet, les 14 publicacions d'aquest tipus que s'editen a Catalunya i que controla l'OJD estan íntegrament redactades en català. La seva difusió s'ha mantingut relativament estable en xifres absolutes entre 1998 i 2005, amb un increment d'un 2,9% en aquest interval. L'avenç ha estat més remarcable entre els anys 2004 i 2005, d'un 5,5% (vegeu la taula 7). Cal assenyalar que es tracta majoritàriament de publicacions editades en viles i ciutats de fora de l'àrea metropolitana de Barcelona, la qual cosa torna a posar en relleu un fet d'altra banda previsible: el català té una presència major a la premsa de comarques enfront de la que podríem denominar metropolitana, en què predomina clarament el castellà.

(2) No hi ha dades de l'OJD anteriors a 2005 per a la premsa gratuïta.

(3) No pas individus, ja que una mateixa persona pot ser lectora de diversos diaris.

(4) Aquestes dades són indicatives perquè no es disposa de xifres per a tots els diaris difosos a Catalunya, tot i que la mostra és prou significativa.

Taula 4. Difusió de premsa diària especialitzada de pagament editada a Catalunya (1998-2006)

Difusió a Catalunya											
Capçalera	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Var. 1998 - 2006	% Var.
Premsa esportiva											
As ^A	18.418	19.310	21.531	23.762	23.264	25.386	24.155	23.599	23.160	4.742	25,7
Marca ^B	24.164	24.942	28.273	24.173	22.652	26.608	22.652	24.745	22.652	-1.512	-6,3
Mundo Deportivo ^B	56.932	54.422	58.072	57.275	52.132	52.252	52.132	52.085	52.132	-4.800	-8,4
Sport ^B	67.862	65.327	60.867	62.727	63.380	63.148	63.380	61.590	63.380	-4.482	-6,6
Total premsa esportiva	167.376	164.001	168.743	167.937	161.428	167.394	162.319	162.019	161.324	-6.052	-3,6
Premsa econòmica											
Cinco Días ^A	4.341	4.148	4.116	3.777	3.575	3.648	3.250	3.119	2.981	-1.360	-31,3
Expansión ^B	9.913	10.215	11.630	9.617	8.854	8.765	8.731	9.357	9.665	-248	-2,5
La Gaceta de los Negocios ^A	2.168	2.168	2.152	1.935	2.982	2.753	5.492	5.599	6.757	4.589	211,7
Total premsa econòmica	16.422	16.531	17.898	15.329	15.411	15.166	17.473	18.075	19.403	2.981	18,2
Total premsa especialitzada	183.798	180.532	186.641	183.266	176.839	182.560	179.792	180.094	180.727	-3.071	-1,7

Difusió total											
Capçalera	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Var. 1998 - 2006	% Var.
Premsa esportiva											
As ^A	18.418	19.310	21.531	23.762	23.264	25.386	24.155	23.599	23.160	4.742	25,7
Marca ^B	24.462	25.232	28.273	24.173	28.667	26.608	28.204	24.745	22.652	-1.810	-7,4
Mundo Deportivo ^B	59.992	57.310	60.700	60.188	58.245	54.881	57.781	54.596	54.628	-5.364	-8,9
Sport ^B	76.628	73.204	68.312	70.243	69.116	70.297	74.312	68.304	70.274	-6.354	-8,3
Total premsa esportiva	179.500	175.056	178.816	178.366	179.292	177.172	184.452	171.244	170.714	-8.786	-4,9
Premsa econòmica											
Cinco Días ^A	4.341	4.148	4.116	3.777	3.575	3.648	3.250	3.119	2.981	-1.360	-31,3
Expansión ^B	9.913	10.215	11.630	9.617	8.854	8.765	8.731	9.357	9.665	-248	-2,5
La Gaceta de los Negocios ^A	2.168	2.168	2.152	1.935	2.982	2.753	5.492	5.599	6.757	4.589	211,7
Total premsa econòmica	16.422	16.531	17.898	15.329	15.411	15.166	17.473	18.075	19.403	2.981	18,2
Total premsa especialitzada	195.922	191.587	196.714	193.695	194.703	192.338	201.925	189.319	190.117	-5.805	-3,0

(A) Difusió a Catalunya de l'edició estatal.

(B) Edició de Catalunya.

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'OJD.

Taula 5. Distribució de premsa diària gratuïta editada a Catalunya (2005-2006)

	Idioma majoritari	2005	2006
20 minuts ^A	Castellà	240.805 ^B	239.764
ADN ^A	Castellà	-	227.587 ^C
ADN, ed. Lleida ^D	Català	-	18.000
Metro Directe	Castellà	201.678 ^B	207.287
Què ^A	Castellà	224.940 ^E	228.756
Més ^F	Català	24.477	51.045
Aquí ^G	Català	-	29.200
Bondia ^H	Català	-	14.387
Total			1.016.026
En castellà totalment o majoritàriament			(89,9%) 903.394
En català			(10,1%) 112.632

(A) Edició de Barcelona
(B) Distribució d'abril a desembre de 2005.
(C) Distribució de juny a juliol de 2006.
(D) Va començar a publicar-se el 5 d'octubre de 2006.
(E) Distribució de febrer a desembre de 2005.
(F) Edicions locals: Osona (La Marxa), Andorra, Costa Daurada, Manresa, Reus, Sant Cugat, Tarragona, Terrassa.
(G) Va començar a publicar-se el setembre de 2006.
(H) Distribució de març a desembre de 2006.
Font: Elaboració pròpia amb dades de l'OJD i comunicacions personals, direcció d'ADN Lleida i direcció d'Aquí (febrer-març de 2007).

Taula 6. Audiència de premsa diària a Catalunya per llengua, segons subsector (2005-2006)

	2005 ^A	%	2006 ^B	%
Premsa d'informació general de pagament d'àmbit nacional i estatal				
Català	446.995	23,6	424.536	23,8
Castellà	1.448.005	76,4	1.360.464	76,2
Premsa d'informació general de pagament local i comarcal				
Català	315.995	66,1	280.306	64,4
Castellà	162.015	33,9	154.664	35,6
Total premsa diària de pagament d'informació general				
Català	762.990	32,2	704.842	31,7
Castellà	1.610.020	67,8	1.515.128	68,3
Premsa de pagament especialitzada				
Castellà	898.000	100	872.000	100
Total premsa diària de pagament				
Català	762.990	23,3	704.842	22,8
Castellà	2.508.020	76,7	2.387.128	77,2
Premsa gratuïta				
Castellà	1.686.000	100	1.607.000	100
Total premsa diària ^C				
Català	762.990	15,4	704.842	15,0
Castellà	4.194.020	84,6	3.994.128	85,0

(A) De febrer a novembre de 2005.
(B) D'octubre de 2005 a maig de 2006.
(C) Suma lectors i no pas individus, ja que una mateixa persona pot ser lectora de diversos diaris.
Font: Reelaboració a partir de dades de l'EGM citades per Corbella (2006).

Taula 7. Difusió dels setmanaris i bisetmanaris locals i comarcals de pagament en català editats a Catalunya i controlats per l'OJD (1998-2005)

Capçalera	Periodicitat	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Var. 1998 - 2005	% Var.
<i>El 9 Nou</i> (Osona i Ripollès)	Bisetmanal	9.252	9.326	9.337	9.002	9.001	9.060	9.181	9.204	-48	-0,5
<i>El 9 Nou</i> (Vallès Oriental)	Bisetmanal	3.945	4.257	4.313	4.357	4.389	4.405	4.413	4.430	485	12,3
<i>Hora Nova</i>	Bisetmanal	2.346	2.315	2.330	2.274	2.231	2.582	2.920	1.630	-716	-30,5
<i>Diari de Vilanova</i>	Setmanal	5.953	5.939	6.120	6.244	6.231	6.530	6.627	6.663	710	11,9
<i>El 3 de Vuit</i>	Setmanal	6.009	6.035	5.963	5.954	5.505	5.312	5.064	4.891	-1.118	-18,6
<i>La Veu de l'Anoia</i>	Setmanal	4.816	5.240	5.604	5.309	4.900	4.301	4.264	4.329	-487	-10,1
<i>Setmanari de l'Alt Empordà</i>	Setmanal	3.110	3.379	3.432	3.578	3.646	3.901	4.195	4.398	1.288	41,4
<i>La Comarca d'Olot</i>	Setmanal	3.213	3.367	3.489	3.449	3.370	3.442	3.430	3.450	237	7,4
<i>Osona Comarca</i>	Setmanal	-	-	-	-	-	-	-	2.457 ^A	-	-
<i>L'Eco de Sitges</i>	Setmanal	1.591	1.772	1.886	1.989	2.006	2.002	2.014	1.961	370	23,3
<i>Nova Tàrrrega</i>	Setmanal	1.359	1.366	1.367	1.350	1.274	1.281	-	-	-	-
<i>El Ripollès</i>	Setmanal	-	-	-	-	-	-	-	1.256 ^B	-	-
<i>Àncora</i>	Setmanal	1.153	1.181	1.284	1.319	1.266	1.280	1.218	1.192	39	3,4
<i>Forja</i>	Setmanal	1.161	1.144	1.111	1.093	1.072	1.100	1.087	1.042	-119	-10,2
<i>Vida</i>	Setmanal	866	1.011	1.096	-	-	-	-	-	-	-
<i>Setmanari Montbui</i>	Setmanal	848	864	911	917	891	877	830	825	-23	-2,7
<i>Rubricata</i>	Setmanal	753	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total		46.375	47.196	48.243	46.835	45.782	46.073	45.243	47.728	1.353	2,9

(A) De juny a desembre de 2005.

(B) D'abril a desembre de 2005.

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'OJD.

Una anàlisi més àmplia focalitzada en el sector de les revistes (setmanaris, quinzenals i mensuals) de pagament, sense distingir entre les d'àmbit local i comarcal, i les d'àmbit nacional i estatal, revela que la gran majoria de les publicacions setmanals que es difonien a Catalunya el 2005 eren en català (un 79,1%), mentre que aquest percentatge disminuïa acusadament en les revistes amb altra periodicitat (26% de capçaleres en català). Si en lloc de capçaleres es comptabilitzen exemplars difosos, resulta que aquell mateix any un 44,8% dels exemplars de setmanaris eren en català, mentre només ho eren un 21,5% dels de revistes d'altra periodicitat (vegeu les taules 8 i 9).

Es pot aventurar que la superior quota del català entre els setmanaris (tant en nombre de capçaleres com en exemplars difosos) ve donada pel protagonisme d'aquesta premsa en català local i comarcal, setmanal i bisetmanal, esmen-

Taula 8. Setmanaris i revistes editats a Catalunya segons llengua (2002-2005) (nombre de capçaleres)

Setmanaris									
	2002		2003		2004		2005		Var. 2002- 2005
	Núm	%	Núm	%	Núm	%	Núm	%	
Català	32	80	34	81	35	79,5	34	79,1	+2
Castellà	8	20	8	19	9	20,5	9	20,9	+1
Total	40	100	42	100	44	100	43	100	+3

Revistes									
	2002		2003		2004		2005		Var. 2002- 2005
	Núm	%	Núm	%	Núm	%	Núm	%	
Català	24	32,9	25	32,9	29	35,4	19	26	-5
Castellà	49	67,1	51	67,1	53	64,6	54	74	+5
Total	73	100	76	100	82	100	73	100	0

Font: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (2005 i 2006).

Taula 9. Difusió de setmanaris i revistes editats a Catalunya segons llengua (2002-2005)

Setmanaris								
	2002		2003		2004		2005	
	Exemplars	%	Exemplars	%	Exemplars	%	Exemplars	%
Català	726.164	48,3	816.340	50,7	850.058	48,6	613.954	44,8
Castellà	776.366	51,7	792.895	49,3	897.518	51,4	757.820	55,2
Altres	-	0	-	0	-	0	-	0
Total	1.502.530	100	1.609.235	100	1.747.576	100	1.371.774	100

Revistes								
	2002		2003		2004		2005	
	Exemplars	%	Exemplars	%	Exemplars	%	Exemplars	%
Català	739.098	27,4	681.182	24,2	770.397	23,7	626.187	21,5
Castellà	1.944.875	72,0	2.121.379	75,4	2.470.343	75,8	2.278.817	78,2
Altres	15.558	0,6	12.066	0,4	16.124	0,5	9.079	0,3
Total	2.699.531	100	2.814.627	100	3.256.864	100	2.914.083	100

Font: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (2005 i 2006).

Taula 10. Nombre de capçaleres membres de les associacions de premsa de Catalunya (2002-2006)

	2002	2003	2004	2005	2006
Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC)	115	122	130	133	142
Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC)	127	125	126	125	130
Associació Catalana de la Premsa Gratuïta (ACPG)	36	39	42	47	61
Total	278	286	298	305	333

Font: Reelaboració a partir de Secretaria de Política Lingüística (2005); Associació de Publicacions Periòdiques en Català [En línia]: <<http://www.appec.net>>; Associació Catalana de la Premsa Comarcal [En línia]: <<http://www.premsa.comarcal.com>>, i Associació Catalana de la Premsa Gratuïta [En línia]: <<http://www.premsa.gratuïta.com>> [Consultes: novembre de 2006].

tada anteriorment, mentre que en l'àmbit de les revistes quinzenals o mensuals les publicacions en català han de competir amb les grans xifres de difusió de les revistes de quiosc d'àmbit estatal (amb independència de si s'editen a Catalunya o no), òbviament redactades en castellà. Precisament la presència als quioscos és un dels punts febles de les revistes en català. Segons l'aleshores president de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC), Francesc de Dalmasas, només un 20% de les capçaleres que formen part d'aquesta associació es difonen a través dels quioscos, enfront del protagonisme de la subscripció en el conjunt del sector (*Diari de Girona*, 17-03-2005, pàg. 40). A principis de 2006 es va produir un moviment empresarial rellevant que podria comportar un enfortiment de les revistes de quiosc en català: la integració de les revistes del grup Cultura 03 (editora de *Sàpiens* i *Nat*) i les del Grup 62 (que publica *Descobrir Catalunya*, *Descobrir Cuina* i *Altair*, aquesta darrera editada en castellà) en una mateixa estructura editorial i de gestió (*Avui*, 23-12-2005, pàg. 43).

Un altre indicador de la presència i vitalitat de la llengua catalana al sector de la premsa no diària de Catalunya és el nombre de capçaleres associades a les diverses organitzacions que agrupen publicacions editades a Catalunya i adreçades al mercat català. Tal com es pot veure a la taula 10, les tres principals associacions d'aquest tipus han experimentat un creixement en el seu nombre de membres entre 2002 i 2006. L'Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC)⁵, que agrupa les revistes editades en català (ja siguin d'àmbit comarcal o nacional), ha passat en aquest interval de 115 associades a 142, mentre que l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC)⁶, l'organització que aglutina les publicacions específicament locals i comarcals (on l'ús de la llengua catalana en el conjunt dels continguts és un requisit per ser-ne membre), ha passat de 127 a 130 socis. El major creixement en aquest període l'ha experimentat l'Associació Catalana de la Premsa Gratuïta (ACPG)⁷, que ha passat de 36 a 61 capçaleres associades, una nova prova de la vitalitat d'aquest sector els darrers anys.

No obstant això, l'ús del català en la premsa gratuïta no diària és més desigual que en les publicacions de pagament editades a Catalunya i adreçades al mercat català; en qualsevol cas és impossible de conèixer sense un estudi *ad hoc*, per bé que segons el web de l'ACPG, perquè una publicació en pugui ser membre "gran part" de la informació que s'hi publica "ha de ser escrita preferentment en català, amb la voluntat explícita de defensa d'aquest idioma". En aquest sentit, segons el president de l'ACPG, Mateu Ros, "aquesta premsa, que

(5) Aquesta organització va néixer l'any 1983 i afirma que el 2006 les seves capçaleres associades difonien mensualment més de 700.000 exemplars. Vegeu Associació de Publicacions Periòdiques en Català [En línia]: <<http://www.appec.net>> [Consulta: novembre de 2006].

(6) Aquesta associació, fundada el 1982, aglutina gairebé totes les empreses i entitats editores de premsa local i comarcal, d'informació general, existents a Catalunya, de qualsevol periodicitat. Els 130 associats registrats el 2006 es reparteixen en 32 capçaleres a la demarcació de Tarragona, 16 a Girona, 22 a Lleida i 60 a Barcelona. Vegeu Associació Catalana de Premsa Comarcal [En línia]: <<http://www.premsa.comarcal.com>> [Consulta: novembre de 2006].

(7) Està formada per publicacions amb una periodicitat no superior als 3 mesos que disposin d'un control de tirada, distribució, difusió o audiència homologat o reconegut per la mateixa organització. Han de tenir un contingut informatiu redaccional d'almenys un 25%. Dins d'aquesta organització hi ha una entitat específica denominada Publicacions Gratuïtes Catalanes, constituïda per revistes que tenen un contingut redaccional entre un 15% i un 25% i una antiguitat mínima de dos anys. El novembre de 2006 estava formada per 25 capçaleres associades. Segons dades de la mateixa entitat, les publicacions membres de l'ACPG tenien el 2006 una tirada conjunta superior a 1.700.000 exemplars i una audiència potencial de 4,5 milions de lectors. Vegeu Associació Catalana de Premsa Gratuïta [En línia]: <<http://www.premsa.gratuïta.com>> [Consulta: novembre de 2006].

està editada en català, ha revitalitzat la informació de proximitat i en aquest sentit segueix contribuint decisivament a la normalització lingüística i a la integració dels nouvinguts, tal com va fer als anys seixanta"⁸.

3. Ràdio

L'anterior edició d'aquest informe afirmava que "la ràdio és el mitjà amb un grau més elevat de normalització lingüística pel que fa a l'ús del català en l'expressió parlada"⁹. Les dades de què disposem a desembre de 2006 ratifiquen aquesta apreciació. Així, la taula 11, que mostra l'evolució de l'audiència mitjana diària a Catalunya de les emissores de ràdio generalista d'abast català o espanyol, revela una evolució ascendent de la proporció de l'audiència d'emissores en català respecte al total¹⁰: del 34,5% dels oients -no pas els individus, ja

Taula 11. Audiència mitjana diària de ràdio generalista a Catalunya (1999-2006)

Cadena	1999	2000 ^A	2001	2002	2003	2004	2005	2006 ^B	Var. 1999-2006	
Emissores en català										
Catalunya Ràdio	559.000	575.000	581.000	556.000	607.000	598.000	598.000	584.000	25.000	4,5
COMRàdio	156.000	85.000	110.000	68.000	91.000	86.000	66.000	42.000	-114.000	-73,1
Ona Catalana	-	-	58.000	74.000	67.000	38.000	22.000 ^C	-	-	-
RAC 1	-	-	35.000	76.000	107.000	158.000	216.000	286.000	251.000 ^D	717,1
RNE Ràdio 4	13.000	14.000	16.000	4.000	4.000	4.000	8.000 ^C	16.000	3.000	23,1
Total català	728.000	674.000	800.000	778.000	876.000	884.000	910.000	928.000	200.000	27,5
Emissores en castellà totalment o majoritàriament										
Cadena SER	450.000	408.000	421.000	422.000	468.000	524.000	503.000	485.000	35.000	7,8
Onda Cero Radio	416.000	324.000	415.000	291.000	269.000	273.000	176.000	131.000	-285.000	-68,5
RNE Radio 1	223.000	246.000	216.000	198.000	198.000 ^C	198.000	133.000	135.000	-88.000	-39,5
COPE	302.000	241.000	137.000	134.000	117.000	159.000	191.000	191.000	-	-
Punto Radio	-	-	-	-	-	-	137.000	115.000	-	-
Total castellà	1.391.000	1.219.000	1.189.000	1.045.000	1.052.000	1.154.000	1.140.000	1.057.000	-334.000	-24%
Total català + castellà	2.119.000	1.893.000	1.989.000	1.823.000	1.928.000	2.038.000	2.050.000	1.985.000	-134.000	-6,3
% català	34,4	35,6	40,2	42,7	45,4	43,4	44,4	46,7		
% castellà	65,6	64,4	59,8	57,3	54,6	56,6	55,6	53,3		

(A) Dades d'audiència en dies feiners.
(B) D'octubre de 2005 a maig de 2006, dies feiners.
(C) Dades d'audiència de febrer a novembre, dies feiners.
(D) Entre 2001 i 2006.
Font: Elaboració pròpia amb dades de l'EGM citades a Corominas i Blasco (2005), Secretaria de Política Lingüística (2005) i Corbella (2006).

Taula 12. Ús del català a les emissores municipals de Catalunya (1998-2004)

Ús del català	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%	2002	%	2003	%	2004	%
100%	116	64,8	118	63,8	115	67,6	118	66,3	121	65,8	103	67,3	81	75,0
50-99%	60	33,5	61	33,0	51	30,0	57	32,0	60	32,6	48	31,4	26	24,1
Més del 50%	176	98,3	179	96,8	166	97,6	175	98,3	181	89,4	151	98,7	107	99,1
Menys del 50%	3	1,7	6	3,2	4	2,4	3	1,7	3	1,6	2	1,3	1	0,9
Total emissores actives declarants	179	100	195	100	170	100	178	100	184	100	153	100	108	100
No emeten	-		-		24		19		21		21		-	
Sense dades	20		14		11		9		13		42		128	
Total	199		199		205		206		218		216		236	

Font: Secretaria de Política Lingüística (2005).

Taula 13. Quota de mercat a Catalunya de les cadenes de ràdio generalista (2004-2006)

	2004 ^A	2005 ^A	2006 ^B
Catalunya Ràdio	26,2	26,6	26,7
Cadena SER	26,2	24,3	25,5
RAC 1	8	11,2	14,1
Punto Radio	-	6,6	6,3
Onda Cero Radio	11,3	7,8	6,5
RNE Radio 1	-	6,6	6,4
COMRàdio	3,2	2,2	1,7
RNE Ràdio 4	-	-	0,7
COPE	9	10,0	-
Total cadenes en català (%)	37,4	40,0	43,2
Quota Catalunya Ràdio/quota català (%)	70,1	66,5	61,8

(A) De febrer a novembre.

(B) D'octubre de 2005 a maig de 2006.

Font: Reelaboració a partir de dades de l'EGM citades a Corbella (2006).

que cada persona pot ser oient de diverses emissores- el 1999 al 46,7% el 2006, gairebé la meitat de la suma de l'audiència mitjana diària de totes les emissores d'aquest tipus. Les dades que ofereix Corbella (2006) sobre quota de mercat a Catalunya de les cadenes de ràdio generalista segons la llengua en què emeten s'aproximen a aquestes: el 2006 un 43,2% de la quota de mercat era per a les emissores en català (vegeu la taula 13).

Des del punt de vista de les proporcions entre castellà i català segons nombre d'emissores generalistes d'abast català o estatal rebudes a Catalunya, mentre que el 1999 n'hi havia tres en català i quatre en castellà, el 2006 aquestes xifres eren respectivament de quatre i cinc (lògicament aquest còmput no té en compte l'emissió en català de les cadenes que emeten majoritàriament en castellà).

En l'àmbit de la ràdio municipal, segons dades de la Secretaria de Política Lingüística (2005) a finals de 2004 hi havia 236 emissores comptabilitzades,

(8) Vegeu Associació Catalana de Premsa Gratuïta [En línia]: "Premsa gratuïta catalana: un cas únic a Europa", a PG. <<http://www.premsgatuïta.com/noticies/detail.php?id=117&nwl=18>> [Consulta: març de 2007].

(9) Vegeu el capítol "La llengua" de l'*Informe de la comunicació a Catalunya 2003-2004*.

(10) Cal assenyalar, però, la inseguretat de les dades, motivada per l'absència de l'EGM de les emissores de RNE els anys 2003 i 2004 i de la COPE el 2006. Aquest fet s'ha resolt comptabilitzant per als anys assenyalats i en cada emissora la mateixa audiència registrada en l'últim mesurament disponible.

**S'observa una
contracció de la quota
de pantalla de les
cadenes que emeten
íntegrament en català
(TV3 i K3/33) durant
el període 2003-2006**

de les quals 108 van declarar a la Direcció General de Mitjans Audiovisuals les seves xifres d'ús del català¹¹. El 75% de les emissores declarants afirmaven que emetien només en català, mentre que el 25% deien que ho feien en una proporció variable entre el 51% i el 99%. Amb la prudència necessària que es deriva de la important limitació que representa per a la validesa de les dades el descens progressiu del nombre d'emissores declarants (de 179 el 1998 a 108 el 2004), es pot afirmar que entre 1998 i 2004 s'ha produït una millora en la presència del català a les ràdios municipals, ja que el percentatge d'emissores que emetien totalment en aquesta llengua sobre el total de les que van declarar dades va passar del 64,8% el 1998 al 75% el 2004 (vegeu la taula 12), amb una tendència ascendent a partir de 2002.

4. Televisió

L'estabilitat de l'oferta en català de les cadenes hertzianes generalistes que identificava l'edició anterior d'aquest informe es manté: el 2005 aquests canals van difondre a Catalunya conjuntament una mitjana setmanal de 354,2 hores de programació en català, fet que va suposar un 30,1% del total de la programació, percentatge molt similar al de l'any 2000 (29,6%) (vegeu la taula 14). Una extrapolació d'aquestes dades al 2006, per al qual no disposem de xifres de presència del català a La Primera i La 2, revela una disminució de la proporció de programes en català fins al 26,4% del total a causa de la posada en marxa de La Sexta, la qual emet íntegrament en castellà. No obstant això, la situació es reequilibra si incorporem a l'anàlisi el Canal 3/24, cadena especialitzada en notícies de la CCRTV que emet totalment en català des de setembre de 2003, per bé que la seva taca de recepció no cobreix tot el territori català¹².

A banda d'això, el fet més remarcable del període pel que fa a la presència del català a les emissions hertzianes que es reben a Catalunya ha estat que Telecinco i Antena 3 van deixar d'emetre el 2004 la seva desconnexió en català (Telecinco ho va fer el desembre de 2003 i Antena 3 l'estiu de 2004, després d'haver reduït a la mínima expressió el desembre de 2003 la durada de l'informatiu en català que emetia al migdia). Malgrat tot, en tractar-se d'un nombre d'hores petit això ha tingut poca repercussió en el percentatge global de presència de la llengua pròpia¹³.

En el terreny de la televisió analògica d'àmbit local, el sector viu des de l'estiu de 2006 els preparatius per a la migració a la TDT (veure més endavant), la qual en modificarà profundament el mapa de recepció i, en menor mesura, l'empresarial.

Si en lloc de l'oferta de les cadenes generalistes terrestres analitzem el consum a Catalunya de totes les modalitats de televisió observem una contracció de la quota de pantalla de les cadenes que emeten íntegrament en català (TV3 i K3/33) durant el període 2003-2006. La quota conjunta d'ambdós canals va assolir un màxim del 28,4% l'any 2002, mentre que el 2005 era del 24,9% i el 2006 va ser del 22,7%, una xifra inferior fins i tot a la de 1995. S'observa que aquesta contracció ha estat paral·lela a la de les altres cadenes generalistes, mentre que la resta de l'oferta televisiva (local, per satèl·lit, TDT, etc.) s'ha expandit fortament, d'un 0,8% el 1995 a un 13,6% el 2006. Davant de la impossibilitat de determinar quina part d'aquest percentatge es correspon a emissions en català resulta inviable assajar una quantificació global de la presència de la llengua pròpia en el consum televisiu dels catalans.

(11) A partir de 2005 el control sobre l'ús del català a la ràdio municipal va passar a mans del CAC (Secretaria de Política Lingüística, 2005).

(12) El 3/24 també es difon via TDT. Segons dades de la CCRTV, la cobertura de les emissions digitals arribaven a principi de 2007 al 90% de la població catalana. Vegeu: CCRTV [En línia]: <<http://www.ccrtv.cat/pcrtv/ccrtvItem.jsp?item=np&idint=439>> [Consulta: març de 2007].

(13) La presència de la llengua catalana a la televisió analògica terrestre també es concreta en la important tasca de subtitulació que du a terme Televisió de Catalunya. Així, segons l'Informe de Política Lingüística 2005, els canals de Televisió de Catalunya van emetre un total de 6.080 hores de programació subtitulada en català, un 37,5% del total de la seva emissió (Secretaria de Política Lingüística, 2005).

Taula 14. Oferta de televisió analògica generalista en català a Catalunya (2000-2006)
(mitjana d'hores setmanals)

	Hores totals d'emissió							Hores d'emissió en català							% emissió en català sobre el total						
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
TV3	168	168	168	168	168	168	168	168	168	168	168	168	168	168	100	100	100	100	100	100	100
K3/33	133	168	168	168	168	168	168	133	168	168	168	168	168	168	100	100	100	100	100	100	100
La 2	168	168	168	168	168	168	168	23	23	10,9	16,5	14,1	14,2	14,2 ^a	14,1	13,7	6,5	90,8	8,4	8,5	8,5
La Primera	168	168	168	168	168	168	168	4	3,5	3,7	3,5	3,1	4,0	4,0 ^a	2,4	2,1	2,2	2,1	1,9	2,4	2,4
Telecinco	168	168	168	168	168	168	168	4	6,5	0,75	0,6	0	0	0	2,4	3,9	0,4	0,4	0	0	0
Antena 3	168	168	168	168	168	168	168	4	2,5	2,9	2,5	0	0	0	2,4	1,5	1,7	1,5	0	0	0
Canal+ / Cuatro	168	168	168	168	168	168	168	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
La Sexta	-	-	-	-	-	-	168	-	-	-	-	-	-	0	-	-	-	-	-	-	0
Total	1.136	1.176	1.176	1.176	1.176	1.176	1.344	336	371,5	354,25	359,12	353,2	354,2	354,2	29,6	31,6	30,1	30,5	30,0	30,1	26,4

(A) En el cas dels dos canals de Televisió Espanyola s'han suposat per al 2006 les mateixes dades de programació en català que el 2005.

Font: Secretaria de Política Lingüística (2004: 112), Direcció General de Política Lingüística (2001: 67) i Direcció General de Política Lingüística (2005).

Taula 15. Quota de pantalla de les cadenes de televisió a Catalunya (1995-2006) (en percentatge)

	1995	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
TV3	21,4	21,2	21,8	21,4	21,1	19,9	19,6	18,3
K3/33	4,3	5,1	6,1	7,0	6,8	6,2	5,3	4,4
TV3 + K3/33	25,7	26,3	27,9	28,4	27,9	26,1	24,9	22,7
La Primera	21,7	18,7	19,0	19,6	18,6	17,1	15,5	14,4
La 2	7,6	6,5	6,3	6,2	5,8	5,5	4,7	3,8
Antena 3	24,0	20,7	19,2	18,6	18,2	19,1	20,2	18,6
Telecinco	17,9	21,0	19,6	19,1	20,3	20,9	20,8	19,3
Canal+	2,3	2,1	2,0	1,6	1,7	2,1	1,6	-
Cuatro ^A	-	-	-	-	-	-	0,8	6,4
La Sexta								1,2
Altres	0,8	4,7	5,7	6,5	7,7	9,2	11,5	13,6

(A) Canal+ va deixar d'emetre el 7 de novembre de 2005 per donar pas al nou canal en obert Cuatro.

Font: Reelaboració a partir de dades de TNS Audiencia de Medios citades a Corbella (2006) i a Corporación Multimedia (2007).

**Durant el període
2003-2005 s'observa
una estabilització a la
baixa de la presència
del català al cinema
respecte a les dades
de 2003**

Segons l'*Informe de Política Lingüística 2005*, la implantació de la TDT a Catalunya comportarà "lleugeres millores en l'actual desequilibri lingüístic", ja que el pla de desplegament d'aquesta tecnologia preveu l'emissió a tot Catalunya de vuit canals públics nacionals, quatre de privats i 96 canals locals, a banda dels de cobertura estatal (Secretaria de Política Lingüística, 2005). Aquesta afirmació pressuposa que els 12 canals d'àmbit català emetran íntegrament en català, i que aquesta llengua serà majoritària als canals locals de TDT. En aquest darrer àmbit, l'esmentat informe explica que "el Govern [...] ha ajustat al màxim les obligacions dels concessionaris pel que fa a la llengua i la música catalanes".

Aquestes previsions optimistes, però, no semblen en camí de verificar-se, almenys si analitzem l'estat de la qüestió a desembre de 2006. La CCRTV, que emet tots els seus canals en català, ocupa només quatre dels vuit canals que té assignats, on reemet les cadenes hertzianes TV3 i Canal 3/24, el nou Canal 300, nascut el novembre de 2005 i especialitzat en ficció televisiva, i una programació especial del K3 i també del 33 només a l'abast dels teleespectadors de TDT¹⁴. El múltiplex reservat a la iniciativa privada, que va ser atorgat íntegrament pel Govern a la filial de Grupo Godó Emissions Digitals de Catalunya el 2003, tan sols difon el canal 8tv¹⁵, que no emet tota la seva programació en català¹⁶, mentre que no s'ha concretat la posada en marxa dels canals temàtics Vida, Parc i Black anunciats pel concessionari. Finalment, per bé que el Govern va atorgar les llicències de TDT local l'estiu de 2006, en el moment d'escriure aquest capítol gairebé no havia començat a emetre cap canal¹⁷.

5. Cinema

Durant el bienni 2004-2005 s'ha mantingut la situació de marginalitat del cinema en català a Catalunya: l'any 2005 els cinemes catalans van vendre un total de 25.841.792 localitats, de les quals només 832.028 es van correspondre a films amb banda sonora o subtitulats en català, un 3,2% del total (Departament de Cultura, 2006), percentatge inferior al 3,7% de 2003¹⁸. De fet, durant el període 2003-2005 s'observa una estabilització a la baixa de la presència del català al cinema respecte a les dades de 2003, tant en nombre de films com en sessions, espectadors i recaptació (vegeu la taula 16). En tots quatre epígrafs, les dades de 2005 són força semblants a les de 2002, cosa que denota un estancament de l'evolució de la presència del català a les sales de cinema, després de l'evolució clarament positiva que havia experimentat entre 1999 i 2003. A partir de 2002 les dades són particularment recessives en la subcategoria dels films subtitulats, on el català gairebé ha desaparegut el 2005, mentre que, per contrast, evolucionen positivament en l'àmbit dels films en versió original catalana pel que fa a sessions, espectadors i recaptació, per bé que el nombre de films estrenats disminueix.

(14) El K3 i el 300 comparteixen freqüència d'emissió en TDT i, per tant, ocupen només un dels vuit canals que té assignats la CCRTV. Per a més informació vegeu CCRTV [En línia]: <<http://www.ccrtv.cat/pccrtv/ccrtvItem.jsp?item=np&idint=444>> [Consulta: març de 2007].

(15) Citytv es va denominar Td8 a partir del 27 de febrer de 2006. Posteriorment, des del novembre del mateix any, va canviar el seu nom pel de 8tv. Font: Comunicació21.com [En línia]: <http://www.comunicacio21.com/textecomplet.asp?id_texte=4558> [Consulta: abril de 2007].

(16) El març de 2006 un grup d'internautes agrupats entorn del portal racocatala.com va posar en marxa la campanya "Td8 en català", adreçada a exigir que aquest canal compleixi el seu compromís d'emetre el 100% de la seva programació en català, davant de la constatació que difon programes en castellà (sobretot pel·lícules i sèries) (*El Punt*, 7-3-2006, pàg. 52, i 12-09-2006, pàg. 52).

(17) El març de 2007 els quatre concessionaris privats de la demarcació de Barcelona (UrbeTV, Localia, Canal Català TV i 25TV) van començar les seves emissions en TDT en proves. Font: Comunicació21.com [En línia]: <http://www.comunicacio21.com/textecomplet.asp?id_texte=5810> [Consulta: març de 2007].

(18) Vegeu l'apartat 5 del capítol "La llengua" de l'*Informe de la comunicació a Catalunya 2003-2004*.

Taula 16. Cinema en català a Catalunya (1999-2005)

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Films							
Versió original	18	18	13	25	23	15	14
Doblats	34	51	60	62	74	71	81
Subtitulats	3	3	2	5	7	3	1
Total	55	72	75	92	104	89	96
Sessions							
Versió original	-	3.434	4.450	2.751	6.497	2.378	4.254
Doblats	-	14.840	15.296	19.798	25.239	25.180	24.727
Subtitulats	-	60	519	643	369	229	4
Total	-	18.334	20.265	23.192	32.105	27.787	28.985
Espectadors							
Versió original	125.630	91.933	147.207	83.555	145.547	52.376	108.067
Doblats	476.513	642.670	619.419	806.938	918.539	763.846	723.763
Subtitulats	4.078	691	13.157	15.500	9.812	6.842	198
Total	606.221	735.294	779.783	905.993	1.073.898	823.064	832.028
Recaptació (en milers d'euros)							
Versió original	505,5	387,9	668,5	404,8	680,85	227,2	570,5
Doblats	2.007,7	2.877,4	2.825,2	3.982,7	4.595,11	3.904,2	3.880,9
Subtitulats	17	2,6	65,1	75,8	49,57	34,5	0,7
Total	2.530,5	3.267,9	3.558,8	4.463,3	5.325,53	4.165,8	4.452,04

Font: Departament de Cultura (2006), Secretaria de Política Lingüística (2005) i Institut Català de les Indústries Culturals (2005).

6. Internet

El capítol sobre la llengua de l'anterior edició d'aquest informe constata una tendència a la "normalització lingüística del català a Internet" a principis del nou segle. L'anàlisi a desembre de 2006 ratifica plenament aquesta tendència. Diversos indicadors mostren que en aquesta data la presència de la llengua catalana a Internet, i més en concret a la World Wide Web, es pot qualificar d'acceptable en conjunt, i fins i tot de considerable si la comparem amb la d'altres llengües amb un nombre similar de parlants o amb llengües molt més parlades i amb el suport d'un aparell estatal. Un dels promotors del baròmetre de l'ús del català a Internet, una iniciativa de l'associació Webmasters Independents en Català, de Cultura i d'Àmbits Cívics (www.wiccac.cat), afirma que "la situació general del català a Internet és bona" (Soler, 2007) i recolza aquesta afirmació en dades com ara que l'octubre de 2005 la llengua catalana comptava amb 7.140.000 pàgines web indexades al cercador Google, on ocupava el lloc 26è en el rànquing de llengües més representades, i el 19è en la classificació de pàgines web per parlant. O bé que després de l'anglès, la segona llengua més utilitzada als blocs és el català, segons l'estudi NITLE Blog Census¹⁹.

(19) Vegeu NITLE Blog Census [En línia]: www.blogcensus.net/?page=lang [Consulta: març de 2007].

Taula 17. Rànquing de llengües per nombre de webs indexats a l'ODP (2002-2006)

2002		2004		2006		Variació 2002 - 2006	
1 Anglès	-	1 Anglès	-	1 Anglès	-	-	-
2 Alemany	148.240	2 Alemany	402.879	2 Alemany	479.263	331.023	223,3%
3 Espanyol	78.758	3 Espanyol	147.834	3 Francès	203.344	133.281	190,2%
4 Francès	70.063	4 Francès	147.418	4 Italià	187.637	144.672	336,7%
5 Polonès	62.303	5 Italià	137.453	5 Espanyol	179.887	101.129	128,4%
6 Italià	42.965	6 Japonès	100.772	6 Japonès	147.288	119.803	435,9%
7 Suec	32.479	7 Holandès	77.274	7 Polonès	75.376	13.073	21,0%
8 Holandès	32.462	8 Danès	52.671	8 Danès	56.934	41.237	262,7%
9 Japonès	27.485	9 Polonès	49.095	9 Català	44.270	36.289	454,7%
10 Danès	15.697	10 Suec	41.155	10 Rus	43.370	36.569	537,7%
11 Coreà	9.671	11 Català	34.567	11 Suec	42.737	10.258	31,6%
12 Català	7.981	12 Rus	28.133	12 Xinès	42.479	35.899	545,6%
13 Portuguès	7.774	13 Xinès	18.566	13 Txec	23.940	-	-
14 Suomi	7.261	14 Turc	15.893	14 Portuguès	20.840	13.066	168,1%
15 Rus	6.801	15 Noruec	15.115	15 Noruec	16.054	9.685	152,1%
16 Xinès	6.580	16 Portuguès	14.486	16 Romanès	14.678	9.438	180,1%
17 Noruec	6.369	17 Suomi	11.575	17 Suomi	11.391	4.130	56,9%
18 Romanès	5.240	18 Romanès	9.567	18 Hebreu	7.179	-	-
19 Indonesi	4.965	19 Coreà	6.877	19 Lituà	6.148	-	-
20 Turc	4.326	20 Hongarès	4.625	20 Hongarès	5.712	-	-

Font: Elaboració pròpia amb dades de l'Open Directory Project (www.dmoz.org), consultat el gener de 2007, i citades a Corominas i Blasco (2005).

A aquests indicadors se'n poden afegir d'altres que apunten en la mateixa direcció. Així, el desembre de 2006 la llengua catalana era la novena més representada a l'Open Directory Project²⁰ per nombre de webs indexats, per davant d'idiomes amb molts més parlants com ara el rus, el xinès o el romanès (vegeu la taula 17). En aquest rànquing el català ha millorat posicions, del dotzè lloc el 2002 al novè el 2006, avançant el coreà, l'holandès i el suec. Una altra dada significativa sobre la presència del català a la xarxa és el nombre d'articles de la versió catalana de l'enciclopèdia oberta i gratuïta Wikipedia: el març de 2007 la Viquipèdia contenia 55.987 articles en aquesta llengua, la qual ocupava el lloc 21 en el rànquing d'idiomes per nombre d'articles, per davant de llengües com ara l'hebreu, l'hongarès, el coreà, l'àrab i el grec. De les llengües pertanyents a comunitats sense un estat propi només l'esperanto la superava en nombre d'articles (vegeu la taula 18).

Valorant les dades del baròmetre de l'ús del català a Internet, Soler (2007) destaca l'excel·lent salut de la llengua catalana als webs de les administracions públiques, de les organitzacions de la societat civil i de les de caràcter cultural. També destaca que la presència de la llengua ha evolucionat positivament des de la posada en marxa de l'estudi de 2002: llavors només un 38,75% dels webs estudiats tenien versió en català, mentre que el desembre de 2006 aquest percentatge s'havia elevat fins al 52,23% (vegeu la taula 19). En canvi, les dades del baròmetre revelen "un punt feble on l'ús del català és encara molt baix": l'àmbit de les empreses, sobretot les més grans i les multinacionals. Tot i

(20) Un buscador on els webs els indexen persones i no ordinadors. Vegeu Open Directory Project [En línia]: <<http://dmoz.org>> [Consulta: març de 2007].

Taula 18. Nombre d'articles de Wikipedia segons llengua (gener de 2007)

1	Anglès	1.705.448	26	Eslovè	43.553
2	Alemanys	562.123	27	Serbi	43.458
3	Francès	466.542	28	Lituà	41.854
4	Polonès	362.096	29	Búlgar	37.111
5	Japonès	346.579	30	Coreà	35.096
6	Holandès	284.734	31	Cebuà	32.531
7	Italià	278.574	32	Estoni	32.253
8	Portuguès	247.114	33	Croat	29.090
9	Suec	217.953	34	Telugu	26.961
10	Espanyol	216.173	35	Àrab	26.635
11	Rus	159.634	36	Gallec	22.725
12	Xinès	177.711	37	Nynorsk	21.076
13	Finlandès	106.304	38	Tailandès	20.498
14	Noruec	105.538	39	Grec	20.448
15	Esperanto	74.636	40	Persa	19.177
16	Eslovac	66.420	41	Malaisi	18.922
17	Txec	63.280	42	Llombard	18.026
18	Danès	59.805	43	Basc	17.148
19	Turc	57.975	44	Vietnamita	16.557
20	Romanès	57.560	45	Bengalí	15.395
21	Català	55.987	46	Simple English	14.961
22	Ucraïnès	55.749	47	Ido	14.822
23	Hebreu	54.292	48	Bosnià	14.291
24	Hongarès	53.975	49	Georgià	14.270
25	Indonesi	52.628	50	Islandès	14.173

Total de llengües representades: 250.

Font: Wikipedia (2007).

Taula 19. Evolució de la presència del català als webs de les principals empreses i institucions radicades als territoris de parla catalana (agost de 2002-desembre de 2006) (en %)

Any / Mes	2006	2005	2004	2003	2002
Gener	50,48	46,51	42,72	40,48	-
Febrer	50,56	46,79	43,50	40,75	-
Març	50,72	47,13	44,04	41,43	-
Abril	50,78	47,47	44,07	41,48	-
Maig	50,85	47,70	44,73	40,96	-
Juny	50,95	48,10	44,87	41,48	-
Juliol	51,08	48,06	44,74	41,84	-
Agost	51,09	48,59	45,43	41,90	40,71
Setembre	51,45	48,97	45,77	41,86	38,75
Octubre	51,57	49,42	46,44	41,88	38,75
Novembre	52,03	50,02	46,84	41,67	39,22
Desembre	52,23	50,48	46,96	42,08	40,20

Font: Webmàsters Independents en Català, de Cultura i d'Àmbits Cívics (2007).

**El domini .cat es va
activar el 13 de febrer
de 2006, i al cap de 10
mesos ja comptava
amb més de 19.000
llocs web actius**

**La ràdio i sobretot
Internet es podrien
considerar els mitjans
més normalitzats des
del punt de vista de
l'ús de la llengua**

que segons l'estudi les dades del català en aquest sector "han millorat de manera significativa des de 2002", aquesta llengua encara és clarament minoritària en els webs empresarials. Així, els subsectors on la presència de versió catalana dels webs és del 25% o menys de tots els analitzats són els següents: moda, roba i perruqueria; missatgeria, transport i seguretat; grans empreses i multinacionals; neteja, perfumeria, cosmètica i drogueria; electrodomèstics i fotografia, i automòbil i motocicletes, aquest grup amb un testimonial 2,9% de webs amb versió catalana²¹.

Un dels avenços més significatius pel que fa a la presència i la visibilitat de la llengua catalana a Internet durant el bienni estudiat ha estat l'aprovació, el 16 de setembre de 2005, del domini .cat, el primer de caràcter genèric atorgat per l'ICANN²² a una comunitat lingüística i cultural. El domini es va activar el 13 de febrer de 2006, i al cap de 10 mesos ja comptava amb més de 19.000 llocs web actius (Soler, 2007). Aquesta fita es va assolir després d'una campanya de suport encetada el març de 2004, que va evitar estratègicament situar la reivindicació en el terreny polític, ja que un hipotètic domini .ct hauria d'estar vinculat a una entitat territorial independent. S'hi van adherir més de 2.500 empreses, entitats i institucions públiques i més de 60.000 persones, inclòs el llavors ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, José Montilla (Consell de l'Audiovisual de Catalunya, 2005). Aquesta campanya reeixida ha inspirat la d'altres comunitats culturals i lingüístiques minoritzades, com ara Escòcia, Gal·les, Galícia i Bretanya (Soler, 2007).

7. Conclusions

La principal conclusió que es dedueix de l'anàlisi dels usos lingüístics dels mitjans de comunicació a Catalunya durant el bienni 2005-2006 és que la presència del català, en termes generals, s'ha estabilitzat a l'alça, si bé amb increments molt modestos amb relació al bienni anterior. La llengua catalana té un major protagonisme a la ràdio i sobretot a Internet (aquests mitjans o canals es podrien considerar els més normalitzats des del punt de vista de l'ús de la llengua), mentre que a la televisió, a la premsa i al cinema és clarament minoritària enfront del castellà. En el sector audiovisual (televisió i cinema) la presència del català ha retrocedit els darrers anys, mentre que s'ha incrementat a la ràdio i a Internet, i s'ha mantingut estable a la premsa de pagament.

En aquest darrer sector, tan sols un 19,7 % dels diaris que es venien a Catalunya el 2006 estaven redactats en català, percentatge que ha anat creixent tímidament des que va tocar fons el 2002 (19%), tot i que el nombre absolut d'exemplars en català venuts està estancat des de 2001, per la qual cosa és el descens de la difusió de la premsa diària en castellà el que ha permès l'esmentada recuperació percentual.

El català té una presència una mica més alta en el subsector de la premsa diària d'informació general (26,2%), gràcies sobretot al protagonisme de la llengua en l'àmbit dels diaris locals i comarcals (on el 57,3% dels exemplars venuts el 2006 estaven escrits en català), però és pràcticament inexistent en la premsa diària especialitzada (esportiva i econòmica, amb excepció d'*El 9 Esportiu de Catalunya*) i, en canvi, té un protagonisme exclusiu en els setmanaris i bisetmanaris locals i comarcals. En el subsector de les revistes editades a Catalunya considerat més àmpliament, el castellà i el català tenen una presència relativament equilibrada en els setmanaris (44,8% i 55,2% dels exemplars difosos, respectivament, el 2004), mentre que el castellà predomina

(21) El febrer de 2007 la multinacional espanyola Repsol-YPF va presentar el seu nou web corporatiu, que incorpora versions en català, gallec i basc. Vegeu Repsol-YPF [En línia]: <<http://www.repsolypf.com/>> [Consulta: abril de 2007].

(22) Organisme internacional encarregat d'administrar el DNS o sistema de dominis d'Internet.

clarament en les revistes d'altres periodicitats (21,1% i 76,9%, respectivament). La llengua catalana s'ha anat expandint de forma moderada els darrers anys en les publicacions de pagament locals i comarcals (diaris, bisetmanaris i setmanaris), on és majoritària, mentre que està estancada en la premsa nacional i estatal que es difon a Catalunya.

La situació de la llengua és encara més precària en el puixant subsector de la premsa diària gratuïta, que el 2006 ja distribuïa més d'un milió d'exemplars de mitjana a Catalunya. Aquí, en aquest mateix any tan sols un 10,1% dels exemplars distribuïts estaven redactats íntegrament en català. La causa d'aquest baix percentatge és que totes les grans capçaleres de premsa gratuïta de l'àrea metropolitana de Barcelona (*20 Minutos*, *Metro Directe*, *ADN* i *Qué!*), que concentren el gruix de les còpies difoses, estan totalment o majoritàriament escrites en castellà. Novament es detecta en aquest àmbit una marcada dualitat comarques/àrea metropolitana pel que fa a l'ús del català a la premsa.

A la ràdio la situació del català -en aquest cas mesurada en termes d'audiència- és força millor. Gairebé la meitat de l'audiència mitjana de la ràdio generalista (d'àmbit nacional i estatal) escoltava el 2006 emissores en català (46,7%), amb un clar increment respecte al 1999 (quan va ser d'un 34,5%). En aquest augment ha estat clau el creixement de l'audiència de RAC 1, ja que la de Catalunya Ràdio s'ha mostrat força estable i la de COMRàdio ha caigut en picat. Les xifres disponibles també presenten un panorama molt positiu de la presència del català a la ràdio municipal, en què el 2004 un 75% de les emissores que van declarar les seves dades van afirmar que emetien només en aquesta llengua, davant d'un 64,8% el 1998. De fet, el 99,1% de les emissores declarants el 2004 va afirmar que emetia més del 50% de la seva programació en català.

En el sector de la televisió els usos lingüístics tornen a estar clarament inclinats a favor de la llengua castellana. El 2006 tan sols una mica més del 25% de l'oferta de televisió hertziana generalista que es rebia a Catalunya era en català. Els anys anteriors aquest percentatge s'havia mantingut estable al voltant del 30%, però la posada en marxa de La Sexta va provocar un descens de la presència relativa del català a les pantalles. Pel que fa a dades de consum la situació del català encara es presenta més precària, ja que el 2006 les emissions de televisió hertziana generalista en català tan sols van assolir una quota de pantalla mitjana del 22,7% del conjunt del sector (26,1% el 2004; 28,4% el 2002). L'absència de dades relatives a la televisió local impedeix una aproximació documentada als usos lingüístics d'aquest important subsector, tot i que es pot aventurar que hi predominen les emissions en català, sobretot a comarques. Encara està per veure l'efecte de la implantació de la TDT en l'actual equilibri lingüístic a la televisió que es rep a Catalunya, malgrat que els indicis apareguts el 2006 no ratificaven les perspectives optimistes del Govern català, per exemple en matèria de TDT privada d'àmbit català.

En l'àmbit del cinema la llengua catalana encara és marginal en el conjunt de l'oferta i del consum durant el període analitzat, i fins i tot s'hi detecta un lleu retrocés. Així, el 2005 tan sols un 3,2% del total de les entrades venudes a les sales catalanes va correspondre a pel·lícules amb banda sonora o subtitulades en català (3,7% el 2003).

Finalment, el complex i extens sector d'Internet és el que presenta una major normalització de la llengua catalana. Una mica més de la meitat dels webs d'organismes i empreses radicats als Països Catalans tenien versió en català a finals de 2006. En altres àmbits i iniciatives de la xarxa la presència de

La situació de la llengua és encara més precària en el puixant subsector de la premsa diària gratuïta

Gairebé la meitat de l'audiència mitjana de la ràdio generalista escoltava el 2006 emissores en català

En l'àmbit del cinema la llengua catalana encara és marginal en el conjunt de l'oferta i del consum

la llengua és encara més remarcable, ja que sovint presenta millors estadístiques que altres idiomes consolidats pertanyents a comunitats amb estat propi. En aquest sentit, el 2005 es va assolir una fita històrica: l'atorgament del primer domini d'Internet per a una comunitat lingüística i cultural, el domini .cat, amb el qual la llengua catalana ha assolit una entitat i una visibilitat a Internet inèdites per a una comunitat lingüística sense estat propi.

Referències

- Consell de l'Audiovisual de Catalunya (2005): *Informe sobre l'audiovisual a Catalunya 2004*. Barcelona: Consell de l'Audiovisual de Catalunya. [Quaderns del CAC. Número extraordinari].
- Corbella, Joan (2006): *Evolució de l'ús dels mitjans de comunicació en català. Situació al juliol de 2006*. Barcelona: Secretaria de Comunicació de la Generalitat de Catalunya [informe inèdit].
- Corominas, Maria i José Joaquín Blasco (2005): "La llengua", a Corominas, Maria, Miquel de Moragas i Josep Àngel Guimerà: *Informe de la comunicació a Catalunya 2003-2004*. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona. Servei de Publicacions; Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I; Barcelona: Universitat Pompeu Fabra; València: Universitat de València. Servei de Publicacions.
- Corporación Multimedia [En línia] (2007): "La audiencia en TV en 2006". <http://dgm.uab.es/guionactualidad/IMG/pdf/anual_2006__final.pdf> [Consulta: febrer de 2007].
- Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [En línia] (2005): *Estadístiques culturals de Catalunya 2005*. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. <<http://cultura.gencat.net/estadistiques/index.htm>> [Consulta: desembre de 2006].
- Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [En línia] (2006): *Indicadors i estadístiques culturals de Catalunya 2006*. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. <[http://www20.gencat.cat/docs/CulturaDepartament/Cultura/Documents/Arxiu/Arxiu%20GT/ECC%202006%20\(desembre%202006\).pdf](http://www20.gencat.cat/docs/CulturaDepartament/Cultura/Documents/Arxiu/Arxiu%20GT/ECC%202006%20(desembre%202006).pdf)> [Consulta: desembre de 2006].
- Institut Català de les Indústries Culturals (2005): *Recull de dades: Indústria cinematogràfica a Catalunya*. Barcelona: Institut Català de les Indústries Culturals. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. <<http://www20.gencat.cat/docs/CulturaDepartament/ICIC/Documents/Arxiu/060928reculldades2005.pdf>> [Consulta: gener de 2007].
- Secretaria de Política Lingüística (2004): *Informe sobre política lingüística. Any 2003*. Barcelona: Departament de la Presidència.
- Secretaria de Política Lingüística [En línia] (2005): *Informe de Política Lingüística 2005*. Barcelona: Departament de la Presidència. <<http://www6.gencat.net/llengcat/informe/>> [Consulta: desembre de 2006].
- Soler, Joan [En línia] (2007): "Balanc de l'ús del català a Internet al 2006". <<http://www.softcatala.org/noticies/03012007510.htm>> [Consulta: gener de 2007].
- Webmàsters Indepedents en Català, de Cultura i d'Àmbits Cívics (2007): "Històric dels Resums de situació del Baròmetre de l'ús del Català a Internet". <http://wiccac.cat/hist_resums.html> [Consulta: gener de 2007].

Wikipedia [En línia] (2007): "All Wikipedias ordered by number of articles".
<http://meta.wikimedia.org/wiki/List_of_Wikipedias#All_Wikipedias_ordered_by_number_of_articles> [Consulta: març de 2007].